

[Alice Faber]

alministeren bede TV prøve gennem oplysning, eller bliver det i form af pjecer om, hvordan vi skal besøge vores far og mor hver uge? Ja, undskyld, men jeg synes altså, at socialministeren slipper let om ved disse alvorlige problemer, som ligger i tidens ræs og tiltagende fremmedgørelse, som gør, at vi har for lidt tid til hinanden og vores børn og vores forældre. Jeg synes, det er svært at finde ud af det og få skabt en mere menneskelig hverdag for os alle.

Men vi har dog i SF nogle bud på at ændre samfundet i en sådan retning, at der bliver mere tid til menneskeligt samkvem. Vi har nogle bud, som er noget mere konkrete end socialministerens stræben efter, at der kommer størst mulig bredde i det folkelige engagement for at sikre, at der for ældrebefolkningen kan udvikles brede og varierede tilbud, der kan interessere flest mulige grupper.

Socialministeren slutter efter denne svada med at foreslå en ældrekonference, som de ældre kan få lov til at deltage i. Hvor mange ældrekonferencer er der mon om året? Kan en halv snes gøre det?

Socialministeren mener også, at netop bistandslovsændringernes mulighed for at lave forsøg giver løsningen. Hr. minister, der er lavet masser af forsøg på ældreområdet i mange år, og nogle endda gode, nogle, som tager fat på nogle af de problemer, som ministeren nævner.

Jeg kan nævne et forsøg i Odense, som kaldes »Hjælp til selvhjælp«, og som bevidst arbejder på at fastholde pensionisternes uafhængighed af kommunens foranstaltninger. Man støtter pensionister i at udnytte egne ressourcer og dermed klare sig selv i længere tid. Naturligvis gives der hjælp, når der er behov. Kommunen lægger heller ikke skjul på, at projektet eller forsøget, eller hvad man nu kalder det, er opstået, fordi der skulle spares penge.

Hvorfor ikke tage så konkret fat? Lav nogle flere beboerhuse, gerne nogle, hvor der er blandede aldersgrupper, hvor der kan laves mad og aktivitet; så kan folk som regel selv finde ud af det, hvis vi vel at mærke vil acceptere andre normer og holdninger end dem, der er gængse på bjerget.

I afsnittet om de ældres forhold på arbejdsmarkedet bliver socialministeren lidt mere konkret. Han vil gerne smidiggøre

overgangen fra arbejdslivet til pensionisttilværelsen, og socialministeren siger, at det må være den enkelte selv, der bestemmer, hvornår og i hvilken takt tilbagetrækningen skal foregå. Det lyder bestemt godt. Tænk, hvis det var sådan, at vi, når vi syntes, vi blev for trætte til at arbejde, kunne gå hen til arbejdsgiveren og sige: fra den og den dato vil vi gå fire timer ned i dagligt arbejde og så måske senere to timer og derefter fortsætte med det, til vi bliver 80 år! Resten af timerne dækkes så naturligvis rimeligt af det offentlige.

Mener socialministeren virkelig, at det kan lade sig gøre for alle i Danmark med en privatkapitalistisk produktionsmåde, hvor det er overskuddet, der bestemmer, om en virksomhed skal fortsætte? Glemmer socialministeren, at der er 300.000 arbejdsløse, og at den teknologiske udvikling hver dag afskaffer arbejdspladser? Er det ikke at putte blå i øjnene på pensionisterne at sige, at der kan blive tale om et frit valg, og at det er op til den enkelte selv, hvornår han eller hun vil trække sig tilbage? Men o.k., vi starter i næste måned. Vi laver et forsøg, det er ministeren jo med på. Vi forhøjer det tilladelige arbejdstimetallet årligt for efterlønsmodtagere og sætter muligheden for at gå på efterløn længere ned. Jeg vil gerne spørge: vil ministeren være med til det, for efterlønsmodtagerne er nogle af dem, der har rimeligere vilkår?

Askjær Jørgensen (FP):

Der er brugt mange penge på undervisning af danskerne i nogle generationer. Det har i hvert fald, om ikke andet, givet til resultat, at man er blevet fantastisk dygtig til at formulere sig, og når man læser ældrekommisionens betænkning, må man konstatere, at det er et meget intelligent menneske, der har forfattet den. Der står meget godt, og det er korrekt, som det er sagt, at det er skrevet sådan, at det er positivt ladet. Jeg har da også mærket mig, at det måske nok gav PR til socialdemokratiet, at man nåede at få formanden for ældrekommisionen markeret som en god socialdemokrat, mens man endnu havde regeringsmagten, for alt det positive, man siger dér, er altså noget, socialdemokratiet vil.

Så har jeg læst socialministerens skriftlige redegørelse omhyggeligt flere gange. Jeg næde også i radioen her for nogen tid siden at